

עלינו

ספרד • להדפסה • מבית דוד

אחר כל התפלות אומר עלינו לשבח. בפרק ר' אליעזר אומר שבח גדול יש בעלינו לשבח על כן צריך לאומרו מעומד ותמצא עלינו עולה בגימטריא ומעומד. ושמעתי שיהושע תקנו בשעה שכבש יריחו וחתם בו שם קטנותו למפרע. (כל בו)

עלינו לשבח לאדון הכל לתת גדלה ליוצר בראשית שלא עשנו כגויי הארצות ולא שמונו כמשפחות האדמה שלא שם חלקנו כהם וגורלנו ככל המונם: שהם משתחוים להבל וריק ומתפללים אל אל לא יושע, ואנחנו כוֹרְעִים ומשתחוים ומודים לפני מֶלֶךְ מַלְכֵי הַמַּלְכִּים הקדוש ברוך הוא, שהוא נוטה שמים ויוסד ארץ, ומושב יקרו בשמים ממעל, ושכינת עזו בגבֵּהֵי מְרוֹמִים, הוא אֱלֹהֵינוּ אֵין עוד, אמת מלכנו אִפְסֵי זולתו כפֶּתוּב בְּתוֹרָתוֹ וְיָדַעַת הַיּוֹם וְהַשַּׁבָּת אֵל לִבְכָּה כִּי יְהוָה הוּא הָאֱלֹהִים בְּשָׁמַיִם מִמַּעַל וְעַל הָאָרֶץ מִתַּחַת אֵין עוד:

(ו) על פן נקוה לה יהוה אֱלֹהֵינוּ לראות מהרה בתפארת עֲנֵה לְהַעֲבִיר גְּלוּלִים מִן הָאָרֶץ וְהַאֲלִילִים כְּרוֹת יִפְרֹתוֹן לְתַקֵּן עוֹלָם בְּמַלְכוּת שְׁדֵי וְכָל בְּנֵי בֶשֶׁר יִקְרְאוּ בְשִׁמְךָ, לְהַפְנוֹת אֵלֶיךָ כָּל רִשְׁעֵי אָרֶץ, יִכְרִירוּ וְיִדְעוּ כָּל יוֹשְׁבֵי תֵבֶל כִּי לָךְ תִּכְרַע כָּל בָּרָךְ תִּשָּׁבַע כָּל לִשׁוֹן: לְפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יִכְרְעוּ וְיִפְלוּ, וְלִכְבוֹד שִׁמְךָ יִקְרֹא יִתְנוּ, וְיִקְבְּלוּ כָּלֵם אֶת עַל מַלְכוּתְךָ, וְתִמְלֹךְ עֲלֵיהֶם מְהֵרָה לְעוֹלָם וָעֶד, כִּי הַמַּלְכוּת שֶׁלָּךְ הִיא וְלִעוֹלָמִי עַד תִּמְלֹךְ בְּכָבוֹד, כְּפֶתוּב בְּתוֹרָתְךָ יְהוָה יִמְלֹךְ לְעֹלָם וָעֶד: וְנֹאמֶר וְהִיא יְהוָה לִמְלֹךְ עַל כָּל הָאָרֶץ בַּיּוֹם הַהוּא יְהִי אֶחָד וְשִׁמוֹ אֶחָד:

אל תִּירָא מִפֶּחַד פֶּתָאִם וּמִשְׂאֵת רִשְׁעִים כִּי תִבָּא עָצוֹ עֲצָה וְתִפָּר דְּבָרוֹ דְּכָר וְלֹא יָקוּם כִּי עָמְנוּ אֵל: וְעַד זִקְנָה אָנִי הוּא וְעַד שִׁיבָה אָנִי אֶסְבֵּל: אָנִי עֲשִׂיתִי וְאָנִי אֲשָׂא וְאָנִי אֶסְבֵּל וְאֶמְלֹט:

כתב הלבוש בסי קל"ג אחר עלינו אומרים קדיש יתום. ואפילו אין יתום של תוך י"ב חודש בבית הכנסת יאמר אותו אחר מי שאין לו אב ואם. והטעם שהרי לעולם צריכין לומר קדיש אחר שאמרו פסוקים. ובעלינו יש גם כן פסוקים וצריכים קדיש אחריו. אלא שנהגו בקדיש זה להניחו ליתום שמת אביו ואמו תוך שנה זו. מפני שיש יתומים קטנים או אפילו גדולים שאינם יכולין להיות שלוחי ציבור ולומר קדיש וברכו אחר אביו ואמו. וכבר ידענו ממעשה דרבי עקיבא [במס' כלה רבתי פ"ב] תועלת הגדולה שיש למתים כשיש להם בן האומר קדיש וברכו ויותר בתוך שנה ראשונה. לכך תקנו והניחו קדיש זה. שאין צריך שום דבר יותר ליתומים הן קטנים הן גדולים. ומפני שתקנוהו ליתומים אין נוהגין לאמרו כלל מי שיש לו אב או אם שמו אביו או אמו יקפידו בכך משום אל יפתח אדם פיו לשטן ויאמר אתה מקוה למיתתנו. לפיכך אם אין אביו או אמו מקפידין בכך יכול לאמרו אפילו מי שיש לו אב ואם. ע"כ.

יִתְגַּדֵּל וְיִתְקַדֵּשׁ שְׁמֵהּ רַבָּא בְּעָלְמָא דִּי בְּרָא כְרֻעֻתָּהּ וְיִמְלִיךָ מַלְכוּתָּהּ וְיִצְמַח פּוֹרְקָנָהּ וְיִקְרַב (קז)
מְשִׁיחָהּ בְּחֵיכּוֹן וּבְיוֹמִיכּוֹן וּבְחַיִּי דְּכָל בֵּית יִשְׂרָאֵל, בְּעֻגְלָא וּבְזֶמֶן קָרִיב וְאָמְרוּ אָמֵן:
יְהֵא שְׁמֵהּ רַבָּא מְבָרַךְ לְעֹלָם וְלִעְלָמִי עָלְמָא:

יְתַבְרַךְ וְיִשְׁתַּבַּח וְיִתְפָּאֵר וְיִתְרומם וְיִתְנַשֵּׂא וְיִתְהַדָּר וְיִתְעַלֶּה וְיִתְהַלָּל שְׁמֵהּ דְּקוּדְשָׁא, בְּרִיךְ הוּא לְעֻלָּא (בעשי"ת וְלְעֻלָּא מְכָל) מִן כָּל בְּרַכְתָּא וְשִׁירָתָא, תְּשַׁבַּחְתָּא וְנִחְמַתָּא, דְּאִמְרִין בְּעָלְמָא, וְאָמְרוּ אָמֵן.
יְהֵא שְׁלָמָא רַבָּא מִן שְׁמַיָּא וְחַיִּים עָלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל וְאָמְרוּ אָמֵן:
עוֹשֶׂה שָׁלוֹם (בעשי"ת הַשָּׁלוֹם) בְּמְרוֹמָיו הוּא יַעֲשֶׂה שָׁלוֹם עָלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל וְאָמְרוּ אָמֵן

